

16. А други, искушающе го искахъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

17. Но той като знаяше помыслы-тѣ имъ, рече имъ: Всяко царство раздѣлено противъ себе си запусътва, и домъ *раздѣленъ* противъ себе си пада.

18. *Тѣй* и сатана ако ся раздѣли самъ си противъ себе си, какъ ще устои царство-то му? понеже казувате че азъ изгонявамъ бѣсове-тѣ чрѣзъ Веелзевула.

19. И ако азъ изгонявамъ бѣсове-тѣ чрѣзъ Веелзевула, сынове-тѣ ви чрѣзъ кого гы изгонявать? За това тѣ ще ви бждѣтъ сѣдници.

20. Ако ли азъ съ Божій пѣръстъ изгонявамъ бѣсове-тѣ, то е настигнѣло на васъ царство-то Божіе.

21. Когато крѣпкій-тѣ оборженъ варди дворъ-тѣ си, имѣніе-то му е въ безопасность.

22. Но когато по крѣпкій-тѣ отъ него нападне та го побѣди, зема му всеоржжіе-то на което ся е надѣялъ, и расподѣля неговъ-тѣ обиръ.

23. Който не е съ мене, противъ мене е, и който не събира заедно съ мене, той распылява.

24. Когато нечистый-тѣ духъ излѣзе изъ челоуѣка, обхожда по безводны мѣста и търси спокойствіе; и като не намѣри, казува: Да ся завърнѣ въ домъ-тѣ си отъ дѣто излѣзохъ.

25. И като дойде намѣрва го пометенъ и украсенъ.

26. Тогазъ отхожда и зема съ него си други седмъ духове, отъ себе си по лукавы, и влѣзувать и живѣиѣтъ тамъ; и сетно-то състояніе на оногось челоуѣка бѣва по лошо отъ първо-то.

27. И когато той говоряше това, една жена отъ народа въздигнѣ гласъ и рече му: Блажена утроба-та която тя е носила, и съсцитѣ, които си сукалъ.

28. А той рече: Още по блажени сѣ които слушать слово-то Божіе и го пазять.

29. А когато ся събираше народъ-тѣ, наченѣ да говори: Тойзи